

För det fjärde anför klaganden att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den slog fast att de omtvistade rättsakterna inte var oproportionerliga.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2012/642/Gusp av den 15 oktober 2012 om restriktiva åtgärder mot Vitryssland (EUT L 285, s. 1).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1017/2012 av den 6 november 2012 om genomförande av artikel 8a.1 i förordning (EG) nr 765/2006 om restriktiva åtgärder mot Vitryssland (EUT L 307, s. 7).

Begäran om förhandsavgörande framställd av tredje avdelningen vid Audiencia Provincial de Castellón (Spanien) den 27 november 2014 – Juan Carlos Sánchez Morcillo och María del Carmen Abril García mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Mål C-539/14)

(2015/C 026/25)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Castellón

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Juan Carlos Sánchez Morcillo och María del Carmen Abril García

Motpart: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Tolkningsfråga

Ska artikel 7.1 i direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾, jämförd med artiklarna 47, 34.3 och 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁽²⁾, tolkas så, att den utgör hinder för en processrättslig bestämmelse som artikel 695.4 i den spanska civilprocesslagen (Ley de Enjuiciamiento Civil), vilken reglerar möjligheten att överklaga beslut angående invändning mot utmätning av intecknad eller pantsatt egendom och bara medger överklagande av beslut om att utmätningförfarandet ska upphöra eller att ett oskäligt avtalsvillkor inte får tillämpas eller ett beslut att avslå en invändning som bygger på att ett avtalsvillkor är oskäligt, men inte i andra fall, vilket får till direkt följd att en näringsidkare i egenskap av utmätningborgenär förfogar över fler medel för att överklaga än en konsument i egenskap av utmätningssköldenär?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

⁽²⁾ EGT C 364, 2000, s. 1.

Överklagande ingett den 27 november 2014 av DK Recycling und Roheisen GmbH av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 26 september 2014 i mål T-630/13, DK Recycling und Roheisen GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-540/14 P)

(2015/C 026/26)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: DK Recycling und Roheisen GmbH (ombud: S. Altenschmidt och P.-A. Schütter, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

1 upphäva den dom som tribunalen meddelade den 26 september 2014 i mål T-630/13, i den del som talan i övrigt ogillats i punkt 2 i domslutet,

- 2 godta, i sin helhet, det yrkande som gjorts i första instans genom att ogiltigförklara artikel 1.1 i kommissionens beslut av den 5 september 2013 om nationella genomförandeåtgärder för övergångsutdelningen av gratis utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (C(2013) 5666), 2013/448/EU⁽¹⁾, såtillvida som beslutet inte godkänner dels att anläggningar som räknas upp i bilaga I, punkt A i beslutet och med anläggningsnummer DE0000000001320 och DE-new-14220-0045 förs upp i den förteckning över anläggningar som omfattas av direktiv 2003/87/EG och vilka Förbundsrepubliken Tyskland har meddelat kommissionen i enlighet med artikel 11.1 i direktiv 2003/87/EG, den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 91/61/EG (EGT L 275, s. 32), dels det totala antalet övergångstilldelningar av gratis utsläppsrätter till dessa anläggningar,
- 3 i andra hand, upphäva den dom som avses i punkt 1 och återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning, och
- 4 förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden bestrider ett åsidosättande av unionsrätten i den mening som avses i artikel 58 första stycket andra meningen tredje i domstolens stadga. Tribunalen har åsidosatt grundläggande rättigheter och proportionalitetsprincipen när den slog fast att kommissionens vägran, att tilldela gratis utsläppsrätter med hänvisning till en klausul avseende medlemstaternas orimliga svårigheter, var förenlig med unionsrätten. Den överklagade domen åsidosätter klagandens rättigheter enligt artiklarna 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Klaganden gör med avseende på denna grund gällande att kommissionen i beslut 2011/278/EU bland bestämmelserna om tilldelning av gratis utsläppsrätter inte föreskrivit några mot bakgrund av de grundläggande rättigheterna tillräckliga individuella skyddsåtgärder. I enlighet med beslut 2011/278/EU ska tilldelning av gratis utsläppsrätter ske enligt standardiserade beräkningsmetoder. Beslutet innehåller emellertid inga bestämmelser för extra tilldelning av gratis utsläppsrätter i fall där tilldelning enligt de standardiserade beräkningsmetoderna leder till exceptionella kostnader eller orimliga svårigheter i enskilda fall.

Att ogilla talan strider mot de grundläggande rättigheterna i stadgan och mot proportionalitetsprincipen. Tribunalen beaktade enbart de typiska kostnaderna vid handel med utsläppsrätter och tilldelningssystemet enligt beslut 2011/278/EU. I strid med domstolens praxis har tribunalen helt bortsett från det nödvändiga individuella skyddet för klagandens grundläggande rättigheter.

⁽¹⁾ EUT C 240, s. 27.

Överklagande ingett den 2 december 2014 av Arctic Paper Mochenwangen GmbH av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 26 september 2014 i mål T-634/13, Arctic Paper Mochenwangen GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-551/14 P)

(2015/C 026/27)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (ombud: S. Kobes, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom av den 26 september 2014 i mål T-634/13, i den del talan ogillades,